

Трагославното учение за света Богородица

Тайнството Евхаристия не влиза в тайната на спасението на човека всеки път, когато четвото нагамо се поставя с възгласа: „Благословен е Царството на Отца и Сина и Светия Дух сега и винаги и през всички векове“. Всеки път, когато се причастваме с телото и кръвта Христови, ние участваме в спасението на човека и света. Човекът участва в бъдещето Царство на слабата. В тропара, както се пее през и нагамото на възкресената Литургия, Църквата възгласа възгласно на цялата вселена спасението на човека и света: „Днес става спасението на света, възтвване възкресенимъ от греха и нагамото на нашия живот, както със смърт смъртта разруши победи ни победи и огромна мисост.“ (Завеслов 1992 г. С 31 стр. 55)

Божията майка е първият път на спасението, изворщето от Христос, което тя помислава за това, се дава път на Бог Слово. През нея Словоето приема човешка път и става възможно спасението на човека и света, казвайкики „Да“ на Божовтвплещението: „Ето рабинята Тастодна, нека ми бъде по думата ти“ (Лк. 1, 38 стих) отговаря тя на архангелското благовестие. През своето съгласие Пресвета Дева Мария дава не само слов отговор, съгласие и воля, но още отговор, съгласие и воля от името на цялото човешество, което тя представлява. Затова древните църковни автори и ранните отци на Църквата я наричат „два Ева“. По същия начин както Христос е първият Адам и става

Ил то този начин става, то горе от ангелите
то пошана от херувимите и несравнено
то - славно от серафимите.

Божията майка е Дева Трета и раждането
на Христос.

Тя е Дева то време на раждането на
Христос. Остава Дева, и след Жетевото
раждане Тя е виста Дева Мария, която
Вемисам.

Пресвета Богородица единствена от всички
земски род е седишана в себе си Тварното
с неварното, като е носила в утробата си
Христа Спасителя. Тя дава томо земско
естество на Спасителя, тѣло и душа, и
като Жетва майка е носила в утробата
си Богородка, грижела се е за Жето
възпитавала То е още от девствената си
утроба, така както майката се грижи и
възпитава младенца още от утробата до
раждането и след това.

Божията майка не просто е предосталина
своето тѣло, за да се роди от нея Христос,
но тя то всекакова начин се е грижила и
възпитавала божествену младенцу още в
своята утроба (Това е един от основните
мотиви, въз основа на които Православната Църква не
приема сурогатното майчинство и всички негови
отрицателни последици).

Тя е дала път на Бог Слово и станала Бого-
родица. Тя е "избраната от нежите, която ще обхван-
ват всички родове", затова, че е истинна Богородица
(Лука 1, 30, 43, 48 слове)